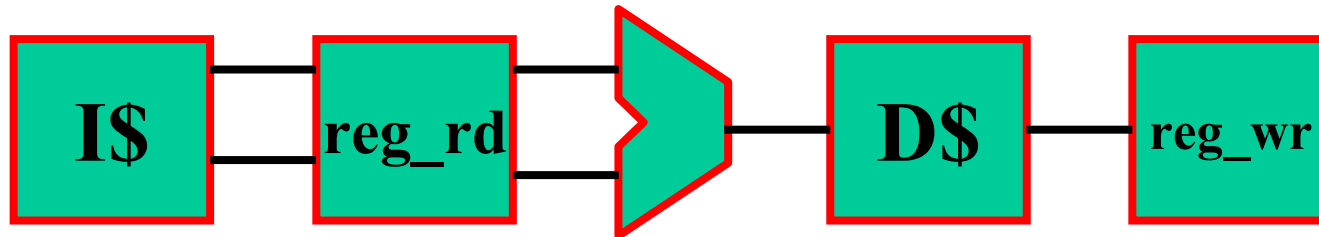

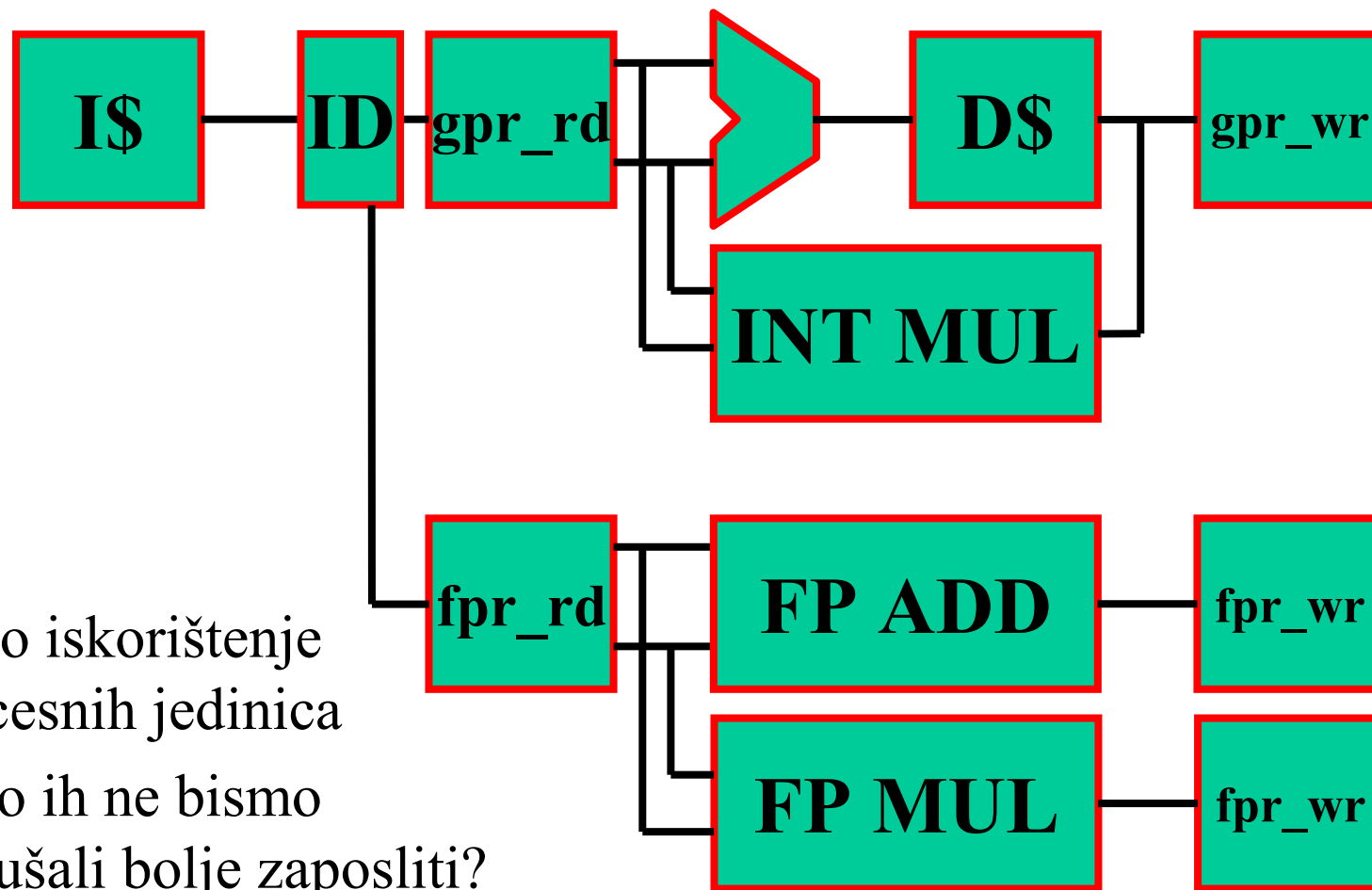
Od protočnosti do višestrukog izdavanja

- temeljni put podataka arhitekture MIPS ne podržava ni množenje ni dijeljenje ni operacije s pomičnim zarezm
- štednja na broju tranzistora nije opravdana zbog Mooreovog zakona
- logično proširenje arhitekture: dodati višestruke procesne jedinice i uklopiti ih u temeljni cjevovod

Složena skalarna protočna organizacija:

- segmenti različite dužine
- veće mogućnosti bez velikog usporenja temeljnih operacija

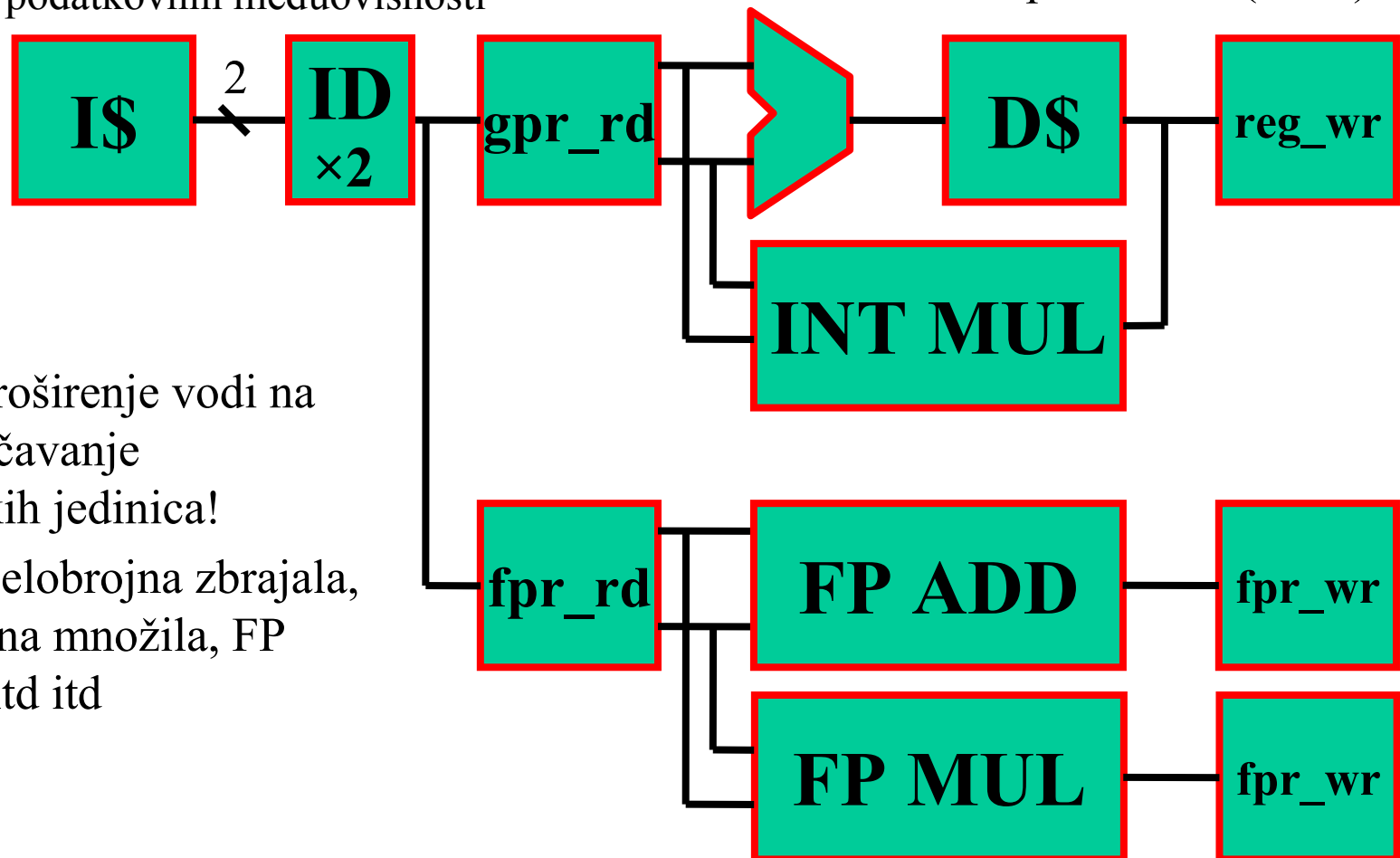
- slabo iskorištenje procesnih jedinica
- zašto ih ne bismo pokušali bolje zaposliti?

Koncept višestrukog izdavanja instrukcija:

- CPU istovremeno dohvaća i dekodira dvije instrukcije!
- instrukcije se izvode **usporredno**, ako:
 - koriste različite resurse,
 - prva instrukcija nije uvjetno grananje
 - nema podatkovnih međuovisnosti

Predstavnici:

- MIPS 4000 (1991)
- Alpha 21064 (1992)

- daljnje proširenje vodi na udvostručavanje funkcijskih jedinica!
- po dva cjelobrojna zbrajala, cjelobrojna množila, FP zbrajala itd itd

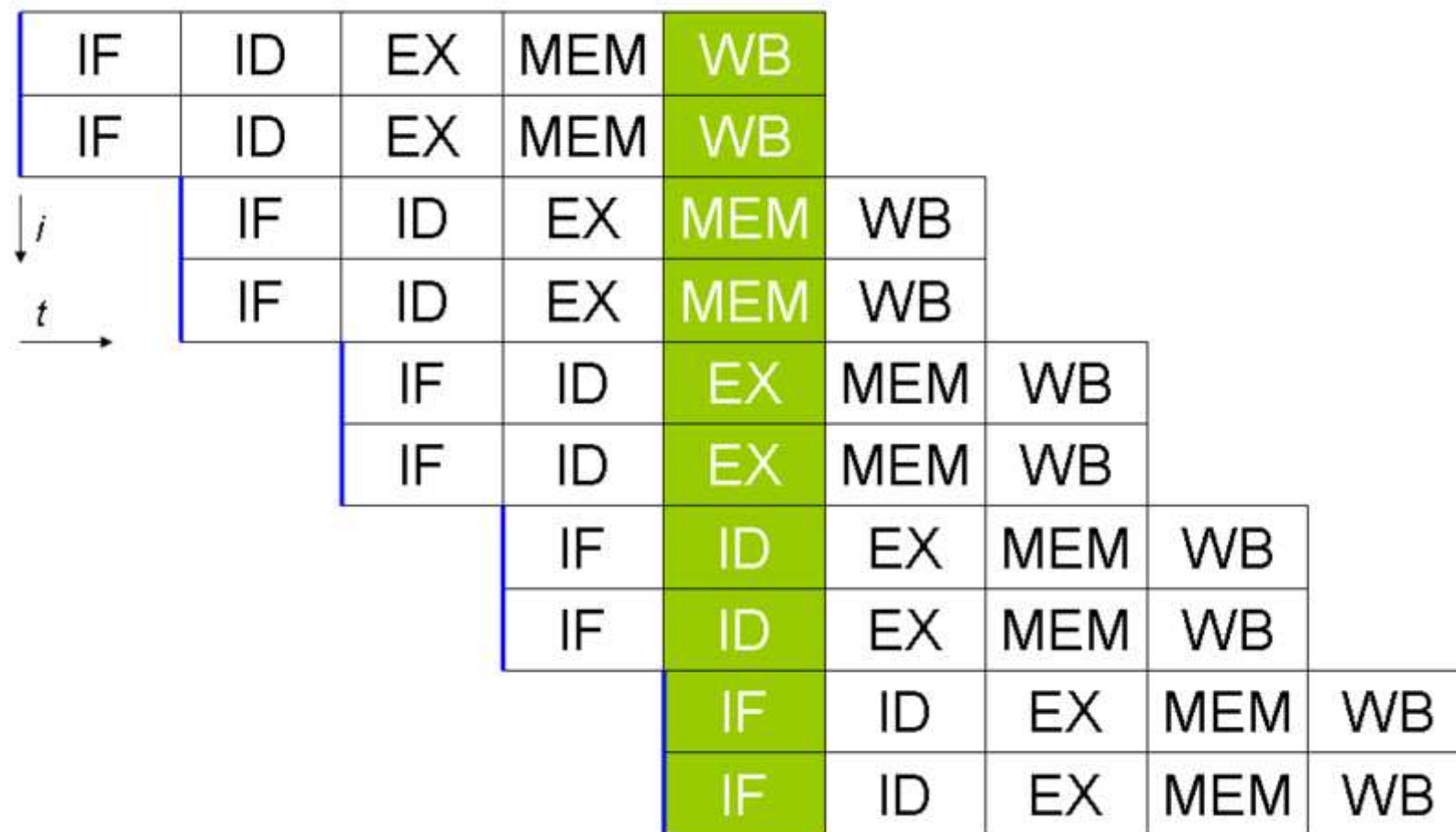
Ideja: istovremenim **izdavanjem** više instrukcija razotkriti više instrukcijskog paralelizma nego što to omogućava protočnost

- u implementaciji: replicirani protočni segmenti!
- u svakom ciklusu (pokušati) započeti s obradom više instrukcija
- uz n-terostruko izdavanje (n-way multiple issue) vršni $CPI = 1/n$

Koncept u načelu jednostavan, ali se implementacija komplicira:

- redosljed instrukcija i hazardi onemogućavaju iskorištenje resursa
- cijena mjehurića može biti veća nego kod skalarnog CPU
- slabo skaliranje zbog izvedbenih problema (m ... br. procesnih jedinica):
 1. broj sabirnica za čitanje registarskog skupa: $2 \times m$
 2. broj ad-hoc veza za prosljeđivanje: m ili m^2
- u praksi, tipično se postiže $CPI=0.5$ uz $n=4$, $m=8$

Ganttov dijagram procesora s dvostrukim izdavanjem, u idealnom slučaju (bez hazarda):

[Wikipedia]

Dva glavna pristupa višestrukom izdavanju:

1. statičko izdavanje (VLIW)

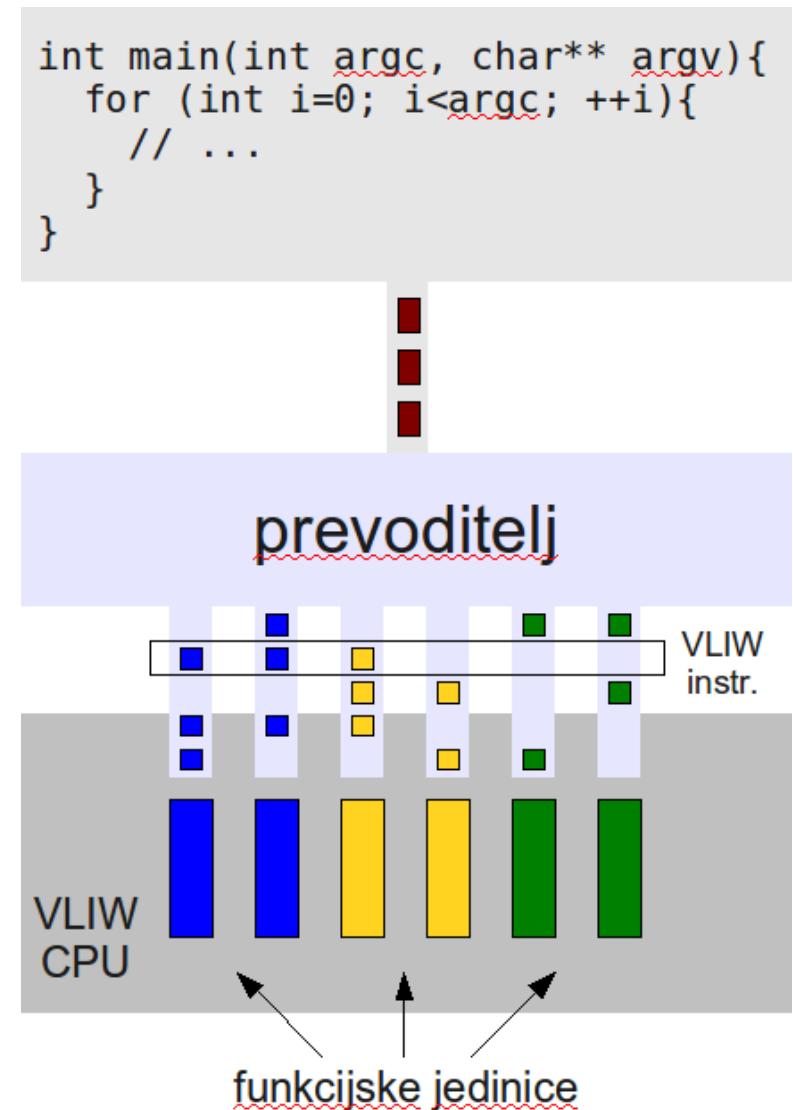
- prevoditelj grupira instrukcije koje se izdaju zajedno
- **pakete** instrukcija promatramo kao “duge instrukcije”
- prevoditelj detektira hazarde i po potrebi umeće nop-ove

2. dinamičko izdavanje (“superskalarni” RISC)

- procesor analizira instrukcijski tok i dinamički odabire instrukcije koje će se izdati u sljedećem ciklusu
- procesor dinamički otkriva i razrješava hazarde (koncept upravljanja temeljenog na toku podataka)
- prevoditelj pomaže prikladnim razmještajem instrukcija

Statičko višestruko izdavanje

- instrukcije se grupiraju u pakete
 - paket: grupa instrukcija koja se može izdati u jednom ciklusu
 - prevoditelj treba poznavati resurse procesora
- VLIW: paket = duga instrukcija
 - definira operacije koje se mogu izvoditi konkurentno
- posao prevoditelja:
 - organizirati instrukcije u pakete
 - bez međuovisnosti unutar paketa!
 - popuniti neiskorištene okvire (nop)

MIPS s dvostrukim statičkim izdavanjem

- jedna instrukcija tipa ALU/branch
- jedna instrukcija tipa load/store
- paket poravnat na granici 64-bitne riječi:
 - prvo ALU/branch, onda load/store
 - neiskorištene okvire punimo instrukcijama nop

adresa	vrsta instrukcije	protočni segmenti						
n	ALU/branch	IF	ID	EX	MEM	WB		
n + 4	Load/store	IF	ID	EX	MEM	WB		
n + 8	ALU/branch		IF	ID	EX	MEM	WB	
n + 12	Load/store		IF	ID	EX	MEM	WB	
n + 16	ALU/branch			IF	ID	EX	MEM	WB
n + 20	Load/store			IF	ID	EX	MEM	WB

[Patterson08]

Hazardi pri dvostrukom statičkom izdavanju

- podatkovni RAW hazard segmenta EX
 - u skalarnoj izvedbi, prosljeđivanje otklanja sve zastoje
 - sada rezultat ALU ne možemo koristiti u istom paketu:
 - add **\$r1**, \$r2, \$r3
load \$r4, 0(**\$r1**)
 - instrukcije potrebno razdvojiti u dva paketa (efektivno, imamo zastoj)
- podatkovni RAW hazard segmenta MEM
 - efekt instrukcije load sad je vidljiv nakon 2 instrukcije!
- više instrukcija se izvodi usporedno \Rightarrow više hazarda!
 - potreba za agresivnim raspoređivanjem još izraženija!

Primjer statičkog raspoređivanja (MIPS, 2×izdavanje)

```
Loop: lw    $t0, 0($s1)      # $s1 .. int *p
      addu  $t0, $t0, $s2    # $s2 .. int scalar
      sw    $t0, 0($s1)      #
      addi  $s1, $s1, 4      #
      bne   $s1, $s3, Loop  # $s3 .. int* limit
```

	ALU/branch	Load/store	ciklus
Loop:	nop	lw \$t0, 0(\$s1)	1
	addi \$s1, \$s1, 4	nop	2
	addu \$t0, \$t0, \$s2	nop	3
	bne \$s1, \$s3, Loop	sw \$t0, -4(\$s1)	4

$CPI = 4/5 = 0.8$ (slabije od vršnog $CPI = 0.5$) [Patterson08]

$n_I = 5/\text{iteraciji}$

Kako prevoditelj može pomoći:

- optimizacija razvijanjem petlje (loop unroll)

	ALU/branch	Load/store	ciklus
Loop:	addi \$s1 , \$s1, 16	lw \$t0 , 0(\$s1)	1
	nop	lw \$t1 , -12(\$s1)	2
	addu \$t0 , \$t0 , \$s2	lw \$t2 , -8(\$s1)	3
	addu \$t1 , \$t1 , \$s2	lw \$t3 , -4(\$s1)	4
	addu \$t2 , \$t2 , \$s2	sw \$t0 , -16(\$s1)	5
	addu \$t3 , \$t3 , \$s2	sw \$t1 , -12(\$s1)	6
	nop	sw \$t2 , -8(\$s1)	7
	bne \$s1 , \$s3, Loop	sw \$t3 , -4(\$s1)	8

$CPI = 8/14 = 0.6$ (vršni $CPI = 0.5$)

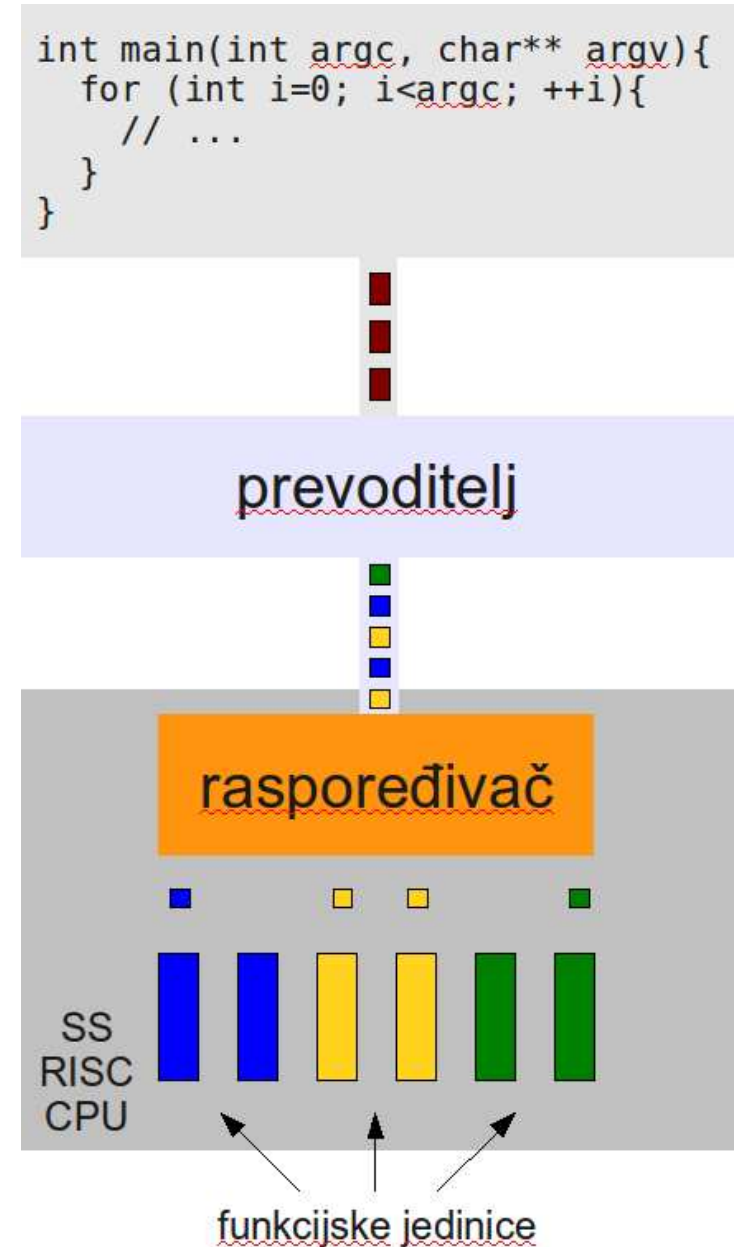
[Patterson08]

$n_I = 3.5/\text{iteraciji}$

Cijena: veći potrošak registara, duži kod

Dinamičko višestruko izdavanje

- “superskalarni” procesori
 - dinamički odlučuju hoće li izdati 0, ili 1, ili 2, ili više instrukcija
 - čuvaju semantiku programa
- manji značaj prevoditelja:
 - prevoditelj ne generira kod koji je strogo prilagođen jednoj arhitekturi
 - naravno, to ne znači da pomoć prevoditelja nije dragocjena
- potrebni dodatni koncepti:
 - izvođenje izvan redoslijeda
 - preimenovanje registara
 - predviđanje grananja
 - spekulativno izvođenje

Izvođenje izvan redosljeda, dinamičko raspoređivanje

Redosljed instrukcija kao prepreka instrukcijskom paralelizmu:

```
div.d f0, f2, f4
add.d f10, f0, f8 # <- podatkovni hazard vrste RAW
sub.d f12, f8, f14 # <- ovdje nema podatkovnog hazarda,
                  # ali svejedno moramo čekati
```

Instrukcija **add** mora čekati dugu instrukciju **div** (hazard RAW)

Instrukcija **sub** čeka instrukciju **add** (redosljed je svojevrsni strukturni hazard kod računala sa statičkim raspoređivanjem):

- nema podatkovnih hazarda za instrukciju **sub**!
- ako želimo bolje iskoristiti postojeći ILP, moramo omogućiti izvođenje instrukcija **izvan redosljeda**
- **dinamičko raspoređivanje** implicira izdavanje instrukcija koje nemaju:
 - strukturne hazarde (imaju slobodnu odgovarajuću funkcijsku jedinicu)
 - podatkovne RAW hazarde

Ali, zašto prevoditelj nije stavio sub.d **prije** div.d?

- zato što se radilo o školskom primjeru ☺
- idemo sada pogledati jedan realni primjer:

```
lw f14, 30(r6)
mul f0, f8, f0
sub.d f12, f8, f14 #dilema: redosljed sub i add!
add.d f10, f0, f10
```

- stvarna latencija instrukcije lw nije poznata u trenutku prevođenja programa
 - od 1 ciklus (L1), 4 ciklusa (l2), 16 ciklusa (L3), do 100 ciklusa (RAM) ili 1e6 ciklusa (disk)
 - prevoditelj **ne zna** hoće li prije završiti lw ili mul
- ⇒ najbolje rezultate postiže **dinamičko raspoređivanje!**

Motivacija za dinamičko raspoređivanje

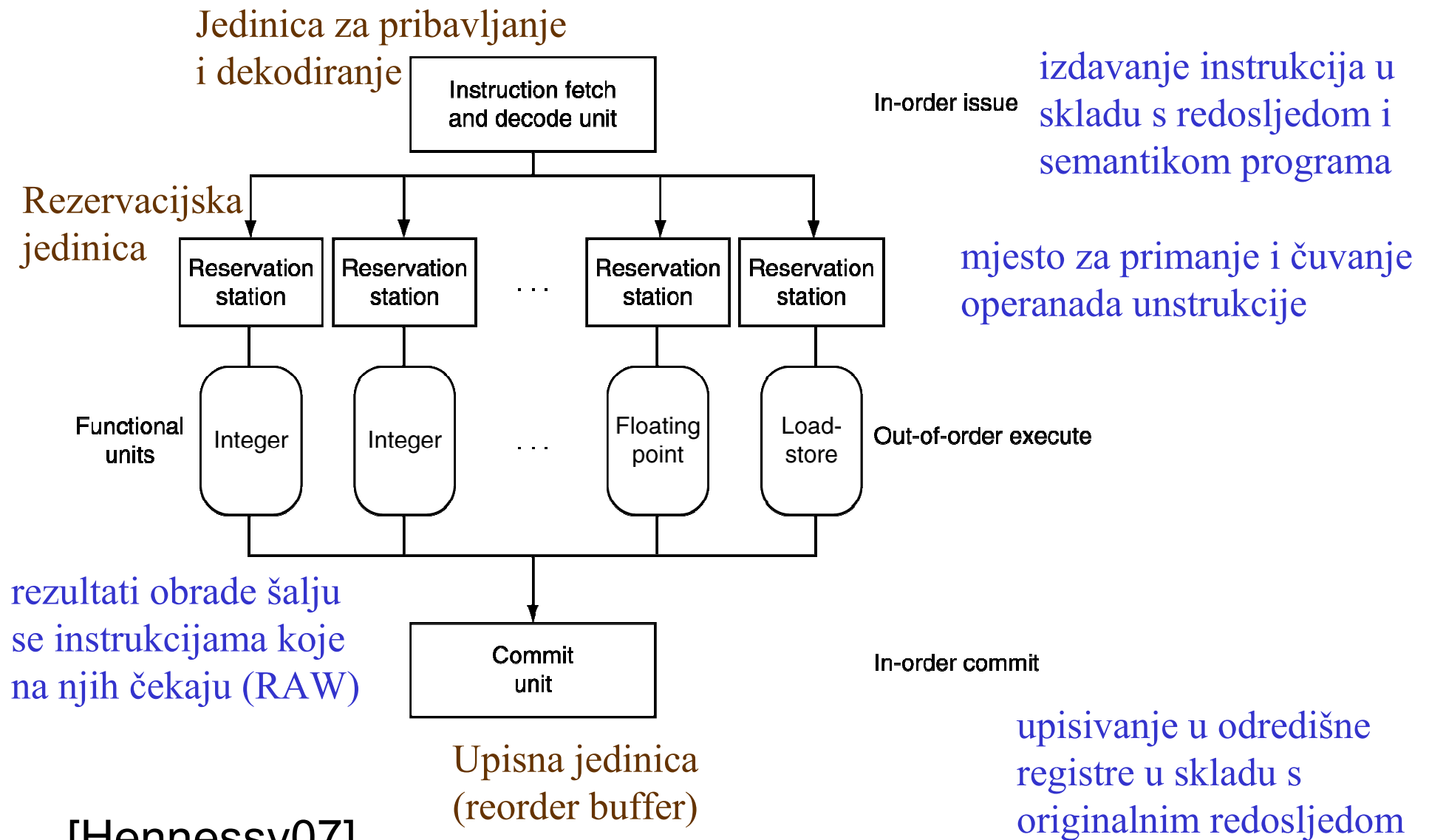
Registarski RAW hazardi mogu biti znatno ublaženi marljivom optimizacijom (redosljed instrukcija određen statičkom analizom)

Međutim, sve hazarde nije moguće predvidjeti statičkom analizom:

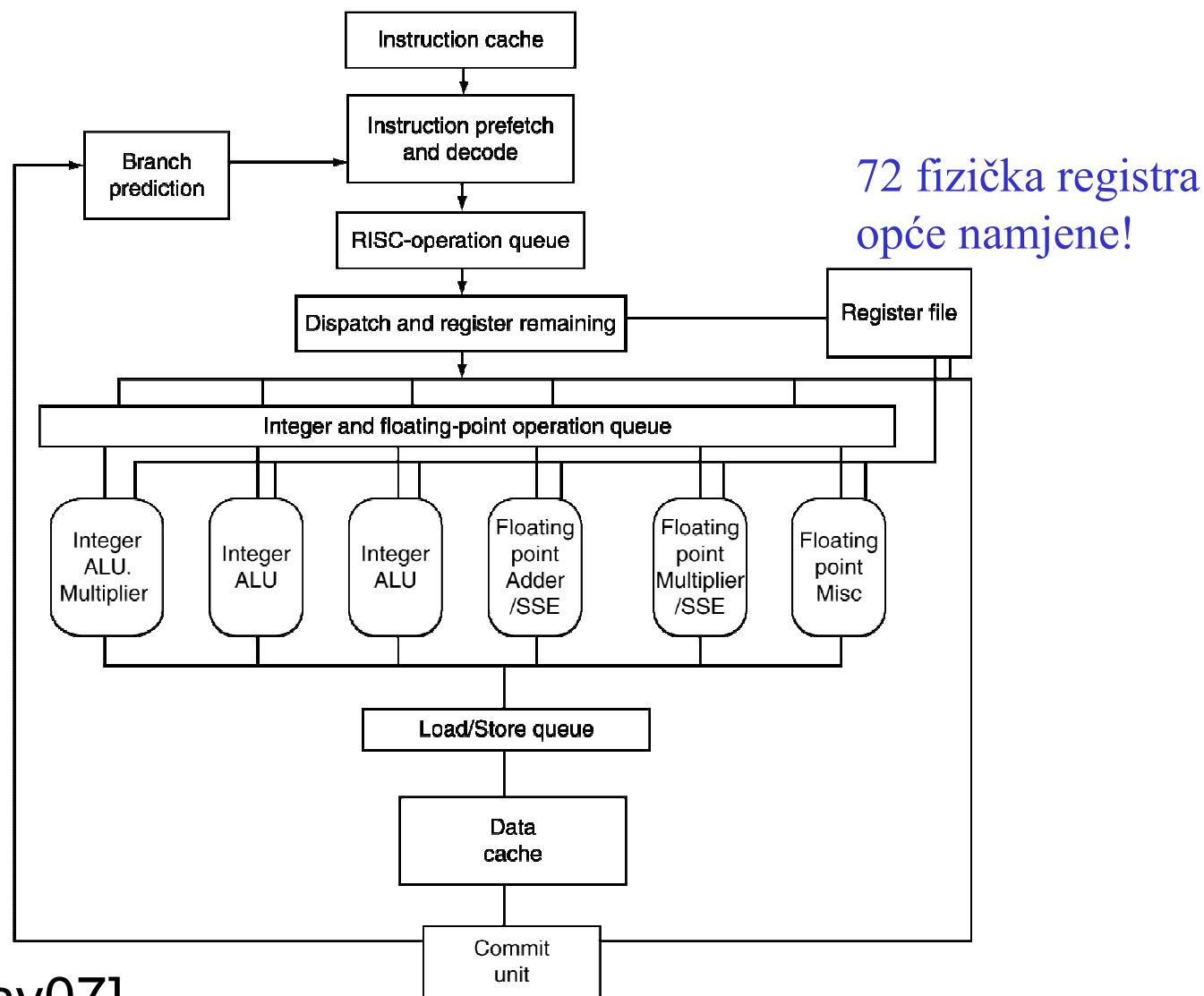
- pogotovo memorijske hazarde, pogotovo u superskalarnom procesoru
- ishod uvjetnog grananja također nije poznat tijekom prevođenja (doduše, profiliranjem možemo doznati statistička svojstva ishoda)
- latencija instrukcija može se razlikovati na različitim izvedbama ISA-e

Stoga je koncept izvođenja izvan redosljeda danas prisutan kod većine procesora opće namjene, problemima unatoč (iznimno složena izvedba upravljanja, problematične iznimke, ...)

Suvremeni CPU-a s dinamičkim raspoređivanjem

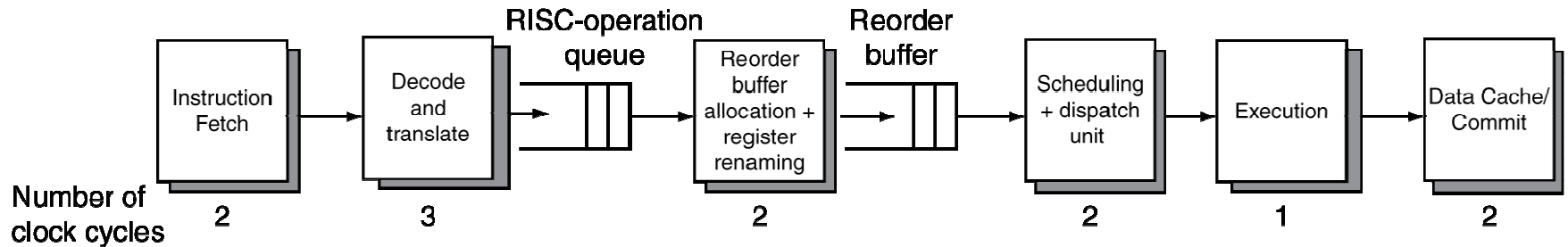

Organizacija procesora Opteron X4

[Hennessy07]

Protočna struktura procesora Opteron X4

[Hennessy07]

- do sveukupno 106 aktivnih RISC instrukcija
- Usko grlo performanse:
 - međuovisnosti instrukcija
 - krivo predviđeno grananje
 - kašnjenje memorijskog pristupa

Problemi vezani uz dinamičko raspoređivanje:

- moramo imati puno veću procesnu moć (broj procesnih jedinica) od ciljanog efektivnog CPI-a (0.5)
- moramo imati moćni prednji kraj koji je u stanju brzo opslužiti instrukcijama granu(e) puta podataka bez hazarda
- ograničen broj registara programskog modela je problematičan (WAR, WAW)
 - vrijedi i za nove arhitekture, gdje je broj registara ograničen širinom instrukcije
 - pogotovo vrijedi za CISC arhitekture (x86 ima 8 GPR)
- uvjetno grananje, promašaji priručne memorije?

ILP sažetak: SISD ulazi u zasićenje

- Agresivniji pristupi korištenja ILP-a (superskalarnost itd.) pomažu, ali njihova primjena rezultira slabijim iskorištenjem resursa
 - tranzistori (površina integriranog sklopa)
 - mogućnosti razvojnog odjela
 - energija
- Čini se da će izvođenje izvan redosljeda ostati
 - pogotovo u svijetu x86 (uz obaveznu štednju energije)
 - manja ovisnost o optimiziranom prevodiocu
 - bolje ponašanje u prisutnosti nepredviđenih zastoja
- Ipak, i dalje postoje procesori koji izvode unutar redosljeda
 - Intel Itanium (VLIW) oslanja se na statičku optimizaciju
 - IBM Power6, Intel Atom

MIMD, SIMD vs. SISD+ILP

- stari vic koji **možda** više neće biti smiješan:
“paralelno računarstvo je tehnologija budućnosti... ..i uvijek će to biti”
 - SIMD GPGPU ulazi na mala vrata (Sh, Cg, CUDA)
 - STI Cell, Ati, Nvidia, Intel Larrabee
 - značajan napredak na području MIMD
 - višejezgrene barijera probijena, međutim broj jezgri još uvijek relativno mali
 - procesori s tisuću jezgara tehnološki mogući, nema programske podrške
 - najčešći programi su još uvijek slijedni,
 - nije realno očekivati da se to brzo promijeni...
 - fokus inovacije: programske paradigme za MIMD (posebno **implicitne**)
- npr, usporedno računanje linearne kombinacije pomoću OpenMP-a:

```
#pragma omp parallel for reduction(+:sum)
for (int i = 0; i < N; i++){
    sum = sum + myfun(i)*a[i];
}
```